

na stare dny trechi, to je žakosz. Spomni-
li won na žuje, dha borsy ftyšesche:
Haj, slje je, hdyž chzesch k wschjednemu
khljebei rozku fnyž a sa nju potom na-
mjewať a kufelzu namafsch. — Se fto-
wom: Handrij bjesche wo wšy kaž psche-
radženy a pschedaty.

Bohmureny, mersazy a melčazy fny-
dasche won domach. Jeho žoni pať bjesche
hischeže wele hore; wona mužowu ne-
prawdu a mužowu hanibu hlube čžujesche,
dyžli won.

Hinať fo wonkach mjejesche na sa-
bródnistwi. Borsy bjeschtaj taj staraj
čžlowekaj do rjadu pschischtoj. Marja
fo sa fwoje male hospódarstwo starasche.
Swinjó, kofu a njeotre hufny bje ji
Michať ružje kupicz dyrbjat. Hdyž bjesche
fwoj stót fastarata, dha kolesto schwór-
čžesche, a kóčžka, kiž bje tam wot po-
družnika powostata, bórčžo bašnicžku ba-
jesche. Michať pať w tym kucziku to a
w tamnym njeschto druhe čžinicž namafa.
Wysche teho fo won wschjednje w božim
fłowi wobhonesche, a čžitasche fwojej
Marji kóždy weczor njeschto s Arndtowego
„wjerneho fhscheszjanstwa.“